

[Hans Nielsen.]

den skrigen, vil en Lov som den, man nu agter at vedtage, gøre ubodelig Skade? Tror man, at den er velegnet til at fremme det danske Kulturarbejde, som De søger fremmet dernede? Jeg synes, det er en uhyggelig Lov at komme med under Armen, og jo nærmere vi kommer Republikkens Grænse, desto tungere og alvorligere forekommer denne Lov mig at blive.

Jeg underer mig i høj Grad over, at de to Partier, som ellers i næsten alle Sager pukker paa deres gode nationale Sindelag, kan finde det klogt og forsvarligt at gennemføre saadanne Lovbestemmelser som dem, der findes her. Lovens Bestemmelser skal gælde lige til Grænsen, hvor Republikken begynder, men saa snart man gaar over denne Grænse, gælder § 159, hvorved der tilsikres enhver tysk Arbejder hele den Frihed, som ligger i den Paragraf, til sit Organisations- og Frigørelsesarbejde. Jeg maa i høj Grad undre mig derover, det er noget af det, der har gjort mig mest ondt ved hele denne Sags Behandling, at man paa dette Tidspunkt og under disse Forhold vil gennemføre saadanne Straffebestemmelser herhjemme. Det maa ogsaa undre mig, at man vil gennemføre en Lov, der er fordømt af alle; der er ikke en Haand, der har rejst sig for Loven, andre end det ærede Medlem Hr. Hendriksen og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen; der er ingen anden, der har povet at staa frem og anbefale denne Lov. En Tid havde man dog Sagskundskaben i dens bedste Form i Form af Professor Vinding Kruse under Armen, selv om han kun meget modvilligt gav de Herrer en Haandsrækning, men ham har man forladt, og man har kastet sig i Armene paa en „klog Mand“, saadan en Slags Bratbjergmand. Den sidste Udformning af Loven er saadan en Bratbjergmandsaffattelse; det er vist al den juridiske Assistance, man kan faa. Den faste Voldgiftsret har karakteriseret Loven paa det voldsomste og sagt, at vi kan ikke have to Slags sideløbende Retter for sideløbende Sager i dette Land. Det er, hvad „Berlingske Tidende“ kaldte en Fuldræffer, og det er vel sjældent, at et Lovforslag er ramt saa voldsomt som af det Dokument, som Højesteretsassessor Topsøe-Jensen har sat sit Navn under; det er et Skud, der rammer lige i Pletten, uden af det gør det fjerneste Indtryk paa de to Partier. Jeg minder om, at Hr. Langkjær, som jeg allerede har omtalt i Dag, har sagt, at vi har tilstrækkeligt Værn mod Overgreb. Direktør Overgaard i Industriraadet har sagt, at Industri-

raadet anser denne Lovgivning for ganske overflødig. Ernst Meyer siger, den er ganske unødvendig, det ærede Medlem Hr. Pitzner siger, den er ganske overflødig, Konsul Cloos, der er Formand for Provinshandelsfolkene, siger, at nye Forslag er ikke paa krævet, og Landstingsmand Bunch, der jo ogsaa er Formand for en Handelsorganisation, siger, at saadanne Lovregler vil virke nedbrydende paa Tillidsforholdet Mand og Mand imellem. Jeg synes, det er alvorlige og haarde Fordømmelser.

Jeg har et Par Udtalelser af Blade — vi maa hellere gaa Listen rundt for at se, hvor alsidig denne Fordømmelse af Forslaget er. Bladet „Børsen“ skriver:

„Til Trods for, at Byerhvervenes Organisationer, der stærkest vil berøres af de paagældende Forhold, alle som een hævder, at et Lovforslag som dette er ganske upaakrævet eller endda vil kunne virke rent ud skadeligt, har Regeringen og Lovgivningsmagten dog i høj Grad været indstillet paa Gennemførelsen. Imidlertid synes der dog nu at være en saadan Vaklen i Geledderne, at man tør haabe, at Forslaget ikke bliver til Lov.“

Ja, det er „Børsen“, der skriver dette. Det er for saa vidt et upolitisk Organ, som det vist ikke kan indrangeres under noget bestemt Parti, men det repræsenterer jo en Samfundsklasse, der haaber, at der nu er en saadan Vaklen i Geledderne, at Lovforslaget ikke kan gennemføres.

„Berlingske Tidende“ skriver:

„En Kappestrud med Venstre paa dette Omraade er umulig, Konservatismen vil kun faa Utak fra Erhvervene udenfor Landbruget, ligesom det bringer sig i Modsætningsforhold til en saa betydningsfuld Retsinstitution som den faste Voldgiftsret. Forslaget kan ikke betragtes som upartisk overfor en Kamp om Organisationsretten, der føres paa Landbrugets Omraade. Det, Forslaget tilsigter, er at gøre Organisationerne retsløse overfor de aftalebrydende Medlemmer.“

Endelig siger „Nationaltidende“ som bekendt, at dette Forslag kan lige saa godt udlægges som Borgerkrig, som man kan udlægge det saadan, at det ingenting betyder.

Det er altsaa en fuldstændig Fordømmelse fra de politiske Blade og Handelsstandens Organer, en Fordømmelse fra alle de store Organisationer, som har noget at betyde her i Landet, med Undtagelse af den Organisation, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup er Formand for. Fra intet Sted er der nogen, der rækker de Herrer